

Uvod u FreeBSD (5)

Kako da se nadovežete na pitanje

Često će biti potrebno da napišete dodatne informacije u vezi sa pitanjem koje ste postavili. Najbolji način je da se nadovežete (*follow-up*) na pitanje koje ste već postavili. Za ovo ima tri dobra razloga:

1. Biće uključen originalni tekst poruke, što će čitaocima olakšati praćenje. Obratite pažnju da uklonite suvišan tekst.
2. Naslov teme ostaće isti (niste zaboravili da napišete naslov?). Mnogi čitači elektronske pošte grupišu poruke po naslovu. Na ovaj način ćete olakšati praćenje.
3. Oznake poruka koje se nalaze u zaglavlju će upućivati na prethodnu poruku. Neki čitači elektronske pošte, kao što je *mutt*, mogu da prikazuju poruke tako da se vide veze između njih.

Ima još predloga, naročito kada je reč o odgovaranju na poruke, na <http://www.lemis.com/questions.html>. Osim toga, možete pogledati i poglavlje 26, *Elektronska pošta: čitači* za više informacija o slanju poruka. Takođe možete pogledati i FreeBSD sajt <http://www.FreeBSD.org/> i <http://www.FreeBSD.org/support.html>, stranicu za podršku. Inače, veći broj kompanija nudi podršku za FreeBSD, a više detalja o tome možete naći na: http://www.FreeBSD.org/commercial/consulting_bycat.

Odjava sa mejling liste

Na mejling listama ima dosta saobraćaja, naročito na *FreeBSD-questions*. Može se dogoditi da budete preplavljeni informacijama i poželite da odustanete od praćenja. Praćenje liste možete odjaviti preko sajta ili preko elektronske pošte (ne šalžite odjavu na mejling listu!). Svaka poruka koju dobijete preko mejling liste završava se sledećim tekstom:

```
freebsd-questions@freebsd.org mailing list  
http://lists.freebsd.org/mailman/listinfo/freebsd-questions  
To unsubscribe, send any mail to "freebsd-questions-unsubscribe@freebsd.org"
```

Korisničke grupe

Naravno, moguće je da se i lično upoznate sa drugim FreeBSD korisnicima. Ima mnogo korisničkih grupa širom sveta. Ako živite u velikom gradu, dobre su šanse da neka postoji. Na sledećoj adresi možete pogledati listu: <http://www.FreeBSD.org/support.html#user>. Ako ne pronađete grupu, uvek možete pokrenuti inicijativu da se ista formira. Osim toga, USENIX organizuje godišnju konferenciju, BSDCon, koja se bavi tehničkim aspektima BSD operativnog sistema. To je dobra prilika da upoznate druge korisnike iz celog sveta. Ako živite u Evropi, postoji i BSDCon Europe, koja trenutno nije pod kapom USENIX. Pogledajte <http://www.eurobsdcon.org> za više detalja.

Prijava grešaka

Ako primetite neku grešku u FreeBSD-u, bilo bi dobro da nam kažete kako bi mogli da popravimo. Za prijavu greške koristite *send-pr* program koji će prijavu poslati putem elektronske pošte. Postojao je formular za prijavu na adresi <http://www.FreeBSD.org/send-pr.html>, ali je ugašen zbog zloupotrebe.

Berкли demon

Mali demon sa desne strane simbolizuje BSD. On se koristi sa dozvolom Marshall Kirk McKusick-a, jednog od vođa bivše Grupe za razvoj računarskih nauka pri Univerzitetu Kalifornije u Berkliju, i vlasnika prava nad demonom. Inače, Kirk je napisao predgovor za ovu knjigu.

Demon je povremeno izazivao zabunu. Zapravo, to je šaljivi komentar na servise koji rade u pozadini (pogledajte poglavlje 8, uspostavljanje kontrole, strana 150, za opis). Ljudi sa strane obično stvar vide drugačije, što ilustruje sledeća priča:

```

Newsgroups: alt.humor.best-of-usenet
Subject: [comp.org.usenix] A Great Daemon Story
From: Rob Kolstad <kolstad@bsd.i.com>
Newsgroups: comp.org.usenix
Subject: A Great Daemon Story

```


Linda Branagan je stručnjak za servise (*daemons*). Ima majicu sa slikom demona u teniskim patikama koja se pojavljuje na koricama uputstva za 4.3BSD i na koricama knjige „Dizajn i implementacija 4.3BSD UNIX operativnog sistema“ od S. Leffler, M. McKusick, M. Karels, J. Quarterman u izdanju Addison Wesley Publishing Company, Reading, MA 1989.

Njena priča:

Prošle nedelje sam ušla u restoran domaće hrane u Teksasu da uzmem hranu za poneti. Kratko sam pričala sa konobaricom iza pulta koja mi je rekla da će porudžbina biti gotova za nekoliko minuta. I tako, dok sam razgledala različite farmerske dekoracije na zidovima, prišlo mi je dvoje “domorodaca”. Ovi momci su izgledali kao originalne teksaške sirovine.

“Izvinite gospođa. Može jedno pitanje?”

Ljudi su mi govorili da su teksašani prijateljski raspoloženi, pa sam pristala.

„Da li ste satanista?”

Bar me nisu pitali da li volim da ludujem.

„Ne, ne bih rekla“.

„O, gospođa, da li ste sigurni?”, pitali su.

Nabacila sam moj najveći, nablistaviji osmeh navijačice Dallas Cowboys-a i rekla “Sasvim sam sigurna. Moja najbliža veza sa satanizmom je što sam gledala Geraldo-a.”

“Hmm Zanimljivo. Vidite, samo nas je zanimalo zašto imate gospodara tame na grudima.”

Malo mi je falilo da ošamarim jednog od njih i napravim scenu – onda sam se zaustavila i primetila majicu koju sam obukla toga dana. Zasigurno, imala je sliku malog, đavolikog stvora koji je već neko vreme bio u vezi sa odrđenim operativnim sistemom. U ovoj ilustraciji đavolčić je imao patike.

Nastavili su: “Vidite gospođo, mi baš ne volimo kada ljudi prikazuju slike đavola. Naročito kad izgleda tako prijateljski.”

Ovi idioti su zvučali vrlo ozbiljno.

Ja: “Pa, vidite, ovo nije baš đavo, to ja samo maskota.”

Domorodac: “A koji to fudbalski tim ima đavola za maskotu?”

Ja: „Nije u pitanju tim. To je operativni .. hm, vrsta kompjutera.”

Shvatila sam da ja bankomat tehnološki vrh koji ovi tipovi mogu da dosegnu, i znala sam da pominjanje reči UNIX može samo da pogorša situaciju.

Domorodac: “Odakle je došao taj satanski kompjuter?”

Ja: “Iz Kalifornije. I stvarno nema ništa satansko u vezi sa njim”.

Negde u toku razgovora, konobarica je primetila da sam u nezgodnoj situaciji – ali ti su momci bili teži od nje za oko 300 kg, tako da me je samo pogledala s razumevanjem i nestala u kuhinji.

Domorodac: “Gospođa, mislim da lažete. Bilo bi najbolje da napustite lokal.” Na sreću, u tom trenutku je ušla konobarica sa mojom porudžbinom, pa su se složili da mogu da platim pre nego što odem. Dok sam bila za kasom, međusobno su se zabavljali:

Domorodac #1: “Misliš da policija zna za ove đavolje kompjutere?”

Domorodac #2: „Ako su došli iz Kalifornije, FBI sigurno zna.“

Pratili su me do izlaza. Učinila sam poslednji pokušaj: „Pogrešno ste razumeli. Mnogo ljudi koristi tu „vrstu kompjutera“. Univerziteti, istraživači, kompanije. Oni su zapravo vrlo korisni“.

Velika, velika greška. Mogla sam da pogodim šta će uslediti.

Domorodac: Da li vlada koristi te đavolje kompjutere?”

Ja: „Da.“

Još jedna velika greška.

Domorodac: „A da li vlada plaća za to? Od poreza koji mi plaćamo?“

Bilo je vreme da izađem iz te priče.

Ja: „Ne, ne, nikako. Novac od poreza uopšte nema veze s tim. Časna reč. Ne, gospodine, ni peni. Naši dobri hrišćanski kongresmeni nikad ne bi dozvolili da se tako nešto desi. Nikada. Pozdrav.“

Teksas. Kakva država.

Priča o demonima ima dugu istoriju. Negde 1996., nakon izlaska prvog izdanja ove knjige, sledeća poruka se pojavila na FreeBSD-chat mejling listi:

```
To: "Jonathan M. Bresler" <jmb@freefall.freebsd.org>
Cc: obrien@antares.aero.org (Mike O'Brien),
joerg_wunsch@uriah.heep.sax.de,
chat@FreeBSD.org, juphoff@tarsier.cv.nrao.edu
Date: Tue, 07 May 1996 16:27:20 -0700
Sender: owner-chat@FreeBSD.org
> details and gifs PLEASE!
```

Šermane, podesi *Wayback mašinu* na negde 1976. godinu (pogledati Peter Salus' *AQuarter Century of UNIX* za detalje), kada je prvi nacionalni UNIX skup održan u Urbani, Illinois. To je bilo posle „četrdeset ljudi u bruklinskoj učionici“ skupa koji je održao Mel Ferentz (da, i tamo sam bio) i skoro istovremenog skupa na zapadnoj obali čiji je domaćin bio SRI, ali pre nego što je UNIX korisnička grupa ozbiljno organizovana. Znao sam da će Ken Thompson i Denis Ritchie biti tamo. U to vreme sam živeo u Čikagu, kao i komičar u usponu Phil Foglio. U to vreme sam bio bravar. Phil-ov cimer je neočekivano napustio grad, a on je bio jedini koji je znao kombinaciju ugrađenog sefa u njihovom stanu. Ovo je jedini stan sa ugrađenim sefom koji sam video, a Phil je imao neke stvari u tom sefu. Nisam se mnogo nadao, jer su sefovi daleko prevazilazili moje tadašnje (i sadašnje) sposobnosti kao bravara, ali sam razmišljao „na mucu se poznaju junaci“, i rekao sam da ću pokušati. Preporučio sam da se oduži ilustracijom na majici, na šta je odmah pristao.

I gle čuda, ovaj sef je imao isti propust kao nekada Master locks. Otvorio sam ga za 15 minuta. To je bio moj vrhunac slave kao bravara, a Phil je bio presrećan. Otišao sam u laboratoriju i napravio nekoliko Polaroid snimaka PDP-11 na kome sam u to vreme pokretao UNIX, i dao to Philu sa opisima sa dosetkama koje sam želeo: cevi, demoni sa vilama koji trče po cevima, sa „bit bucket-om“ nazavnim */dev/null*, i slično. Ono što je Phil napravio obeležilo je prvu deceniju UNIX majici, koje je napravila firma „Ma and Pa“ u predgrađu Čikaga. Preslikali su umetnički doživljaj na 3M kopir aparatu u njihovom podrumu. Zbog toga je PDP-11 obrnut (trake), ali pošto je Phil izostavio prednju ploču, nije se primećivalo. Njegov potpis je takođe bio obrnut, ali je ponovo re-kopiran što ga je učinilo malo smešnim u odnosu na original. Mnogo komada ovih majici je napravljeno. Samo je Bell Labs naručio 200 za svoj piknik. Ipak, napravljeno je samo 4 originala: sa crvenom kragmom i suženim rukavima. Jednu je dobio Ken, jednu Dennis, jednu ja, i jednu moja tadašnja žena. Poslednje dve su i dalje mom posedu. Ken i Dennis su

nosili svoje majice na konferenciji u Urbani. Ljudi su naručivali ove majice direktno iz Čikaga. Mnogo godina kasnije, dok sam živeo u Los Angelesu, primio sam poziv od Armanda Stettnera, tada u DEC-u, koji se raspitivao za tada već slavnu ilustraciju. Rekao sam mu da godinama nisam pričao sa proizvođačima iz Illinoisa, ali sam ih pozvao na njegov zahtev. Odavno su prestali sa proizvodnjom i počeli su odbacivanje starih aplikacija. Tražio sam da mi vrate ilustraciju i dobio je poštom ubrzo. Bilo je neobično videti je opet u originalnom obliku, odraz u ogledalu majice koju smo svi dobro poznavali. Poslao sam ilustraciju Armandu, koji je želeo da je da marketing odeljenju Ultrix-a. Napravili su Ultrix poster koji je prikazivao lepu i sjajnu Ultrix mašinu, nešto sasvim suprotno od PDP-11 UNIX štapa-i-kanapa koju su ljudi poznavali. Još uvek imaju ilustraciju, koliko ja znam. Više se ne sećam tačnog sadržaja pisma koje sam poslao sa ilustracijom. Znam da sam napisao, da koliko ja znam, Phil nema prava nad ilustracijom, pošto je bio angažovan za to, a i ništa nije bilo pisano (a sve ovo se događalo decenijama pre novog Zakona o autorskim pravima). Danas ne mogu da se setim da li sam napisao da prenosim prava na DEC.

Jedno je sigurno, da je John Lassiter-ov demon, bilo namerno pozajmljen od originala, ili nastao paralelno, datira deceniju i više posle prve ture UNIX demona. A ako Lassiter-ov demon ima mnogo sličnosti sa ilustracijom Phil Foglio-a, za to ima razloga. Nikad nisam skenirao Phil-ovu ilustraciju; Zapravo skoro da nikad nisam skenirao bilo šta, pa nemam slike da pokažem. Ali imam veoma stare UNIX majice u vrlo dobrom stanju. U svakom slučaju boljem od mog: ni u jednu od njih ne mogu da uđem.

Mike O'Brien
škripavi antikvitet

Napomena u vezi datuma ove poruke: ona se pojavila u prvom izdanju ove knjige. Od tada, demon je skeniran, a slike možete videti na <http://www.mckusick.com/beastie/shirts/usenix.html>.